ایران همواره در برابر تندبادهای تاریخ استوار ایستاده است

2 مهر 1404

دکتر مسعود پزشکیان روز چهارشنبه ۲ شهریورماه ۱۴۰۴ در مجمع عمومی سازمان ملل گفت: در دفاع دوازده روزه، مردم میهن دوست و دلاور ایران، محاسبه وهم‌آلود خودستایان متجاوز را به رخ آنان کشیدند.

دشمنان ایران، ناخواسته اتّحاد مقدس ملّی را قوام بخشیدند. مردم ایران با وجود شدیدترین، طولانی‌ترین و سنگین‌ترین تحریم‌های اقتصادی، جنگ روانی و رسانه ای و تلاش‌های مستمر برای ایجاد تفرقه، به مجرّد شلیک نخستین گلوله به خاکشان، یکپارچه حامی نیروهای مسلح دلیر خود شدند و امروز نیز خون شهدایشان را پاس می دارند.

متن کامل سخنرانی رئیس جمهور به شرح زیر است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آقای دبیرکل.

خانم رئیس.

نمایندگان محترم.

خانم‌ها و آقایان.

شعار امسال، «هشتاد سال و بیشتر برای صلح، توسعه و حقوق بشر» در حقیقت فراخوانی برای همبستگی و نگاهی مشترک به آینده روشنتر است. اعتقاد و باور دینیِ ما و دعوت همه پیامبران نیز، بر مبنای برابری حقوق همه‌ی انسانهاست. آنچه انسان را شایسته‌تر می‌سازد، تقواست: یعنی راستی، خِرَد، پاکی و نوع‌دوستی.

زیربنای همه ادیان الهی و وجدانِ بشری این قاعده طلایی است که: «هر آنچه بر خود نمی‌پسندی بر دیگران نیز نپسند». حضرت مسیح (ع) فرمود: با دیگران چنان رفتار کنید که دوست دارید با شما رفتار شود؛ پیامبر اسلام (ص) فرمود: «هیچ یک از شما مؤمن واقعی نیست مگر آنکه برای دیگران، همان را بخواهد که برای خود میخواهد»؛ حکیم هیلل (Hillel) عصاره تورات را چنین بیان کرد: «آنچه بر تو ناپسند است، بر دیگران نیز روا مدار»؛ در سنّت‌های مشرق زمین نیز آموزه مرکزی، همین اصل است؛ و مکاتب اخلاقی سکولار نیز با عقلانیت مبتنی بر وجدان، به همین نتیجه رسیده‌اند.

عالیجنابان.

آیا جهان ما چنین است؟ به دو سال گذشته بنگریم؛ جهان در دو سال گذشته، نظاره گر نسل کشی در غزه بود؛ نظاره‌گر ویرانی خانه‌ها و نقض مکرر حاکمیت و تمامیت ارضی در لبنان بود؛ نظاره گر تخریب زیرساخت‌های سوریه بود؛ نظاره گر حمله به مردم یمن بود؛ نظاره گر گرسنگی اجباری کودکان نحیف در آغوش مادران بود؛ نظاره گر شبیخون دزدانه به حق حاکمیت کشورها، تجاوز به تمامیت ارضی دولت‌ها و هدف گیری عریان رهبران ملت‌ها بود؛ و همه اینها با پشتیبانی تمام عیارِ مسلح‌ترین حکومت جهان و به بهانه دفاع از خود! آیا اینها را برای خود می‌پسندید؟

چه کسی برهم زننده ثبات منطقه و جهان است؟ چه کسی تهدیدی علیه صلح و امنیت بین المللی است؟ چه کسی ناقض قاعده طلایی اخلاقی بشر است؟

عالیجنابان.

خانمها، آقایان.

همه شما شاهد بودید که در خرداد گذشته، کشور من، مورد تهاجمی وحشیانه و خلاف اصول مسلم حقوق بین‌الملل قرار گرفت. حملات هوایی رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا به شهرها، خانه‌ها و زیرساخت‌های ایران – آن هم درست در زمانی که در مسیر مذاکرات دیپلماتیک گام برمی‌داشتیم –خیانتی بزرگ به دیپلماسی و تضعیف‌کننده تلاش برای استقرار ثبات و صلح بود. این تجاوز گستاخانه، علاوه بر به شهادت رساندن تعدادی از فرماندهان، شهروندان، کودکان، زنان، دانشمندان و نخبگانِ علمی کشورم، ضربه‌ای سنگین به اعتماد بین‌المللی و چشم انداز صلح در منطقه وارد کرد.

اگر در برابر این هنجارشکنی‌های خطرناک نایستیم، این بدعتها، دامن جهان را خواهند گرفت: حمله به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان و نظارت بین‌المللی، تلاش علنی برای کشتن رهبران و مقامات رسمی دولت‌های عضو ملل متّحد؛ هدف گرفتن سیستماتیک خبرنگاران و اهالی رسانه، و کشتن انسان‌هایی که صرفاً به علّت دانش و تخصّص‌شان به «اهداف نظامی» تبدیل می‌شوند. آیا اینها را برای خود می‌پسندید؟

کسانی که مرتکب این جنایات شده‌اند، باید بدانند که ایران، این کهن‌ترین تمدّنِ پیوسته جهان، همواره در برابر تندبادهای تاریخ، استوار ایستاده است. این ملّت با روحی سترگ و اراده‌ای جاودان بارها ثابت کرده است که در برابر مهاجمان سر فرود نمی‌آورد؛ و امروز نیز در برابر متجاوزان، با اتّکا به قدرت ایمان و انسجام ملی، سربلند ایستاده است.

در دفاع دوازده روزه، مردم میهن‌دوست و دلاور ایران، محاسبه وهم‌آلود خودستایان متجاوز را به رخ آنان کشیدند. دشمنان ایران، ناخواسته اتّحاد مقدس ملّی را قوام بخشیدند. مردم ایران با وجود شدیدترین، طولانی‌ترین و سنگین‌ترین تحریم‌های اقتصادی، جنگ روانی و رسان‌های و تلاش‌های مستمر برای ایجاد تفرقه، به مجرّد شلیک نخستین گلوله به خاکشان، یکپارچه حامی نیروه‌ای مسلح دلیر خود شدند و امروز نیز خون شهیدانشان را پاس می‌دارند.

من در اینجا به نام مردم ایران، از تمام شخصیتها، ملتها، دولت‌ها و سازمان‌های بین المللی و منطقه‌ای

که در این جنگ، با ایران همدل بودند، صمیمانه تشکر می‌کنم.

خانمها، آقایان.

امروز پس از نزدیک به دوسال نسل‌کشی، گرسنگی دادن جمعی و تداوم آپارتاید در داخل سرزمین‌های اشغالی و تجاوز به همسایگان، طرح مضحک و متوّهمانه «اسرائیل بزرگ» با وقاحت از سوی بالاترین سطوح این رژیم عنوان می‌شود.

این طرح، بسیاری از سرزمین‌های منطقه را در بر می‌گیرد. این نقشه، نشان‌گر اهداف و مقاصد واقعی رژیم صهیونستی است که اخیراً مورد تأیید نخست‌وزیر آن نیز قرار گرفته است. هیچکس در جهان، از نیات متجاوزانه این رژیم در امان نیست.

مسلّم است که رژیم صهیونیستی و حامیان آن دیگر حتّی به عادی‌سازی از راه سیاسی رضایت ندارند؛ حضور خود را با زور عریان تحمیل می‌کنند و آن را «صلح از طریق قدرت» نام‌گذاری کرده‌اند. اما این نه صلح است و نه قدرت؛ بلکه تجاوزگری مبتنی بر زورگویی و قلدری است.

اما ما، ایران قدرتمندمان را، در کنار همسایگان قدرتمند و در منطقه‌ای قوی، با آینده ای روشن می‌خواهیم. ما در برابر کلان‌پروژهایی که نسل‌کشی، تخریب و بی‌ثباتی را به منطقه تحمیل می‌کند، از چشم‌اندازی مشترک و امیدبخش دفاع می‌کنیم؛ چشم‌اندازی که امنیت جمعی را با سازوکارهای واقعی همکاری دفاعی و واکنش مشترک به تهدیدات، تضمین می‌کند؛ چشم‌اندازی که کرامت انسانی و تنوع فرهنگی را به‌عنوان ارزش بنیادین، پاس می‌دارد؛ چشم‌اندازی که توسعه جمعی را با سرمایه‌گذاری مشترک در زیرساخت‌ها و دانش‌های نوین به واقعیت بدل می‌سازد؛ چشم‌اندازی که امنیت انرژی و بهره‌برداری عادلانه از منابع حیاتی را ستون ثبات اقتصادی می‌بیند؛ چشم‌اندازی که از محیط زیست برای آیندگان محافظت می‌کند؛ چشم‌اندازی که حاکمیت ملی و تمامیّت ارضی کشورها را اصول غیرقابل مذاکره می‌داند؛ چشم‌اندازی که نه به دنبال صلح متّکی بر زور، بلکه بر پایه «قدرت از طریق صلح» است.

در این منطقه قوی، کشتار و خونریزی جایی ندارد. به همین خاطر سالهاست کشور من از سرسخت‌ترین حامیان ایجاد منطقه عاری از سلاح‌های کشتار جمعی بوده است. اما آنها که خود دارای بزرگترین زرادخانه‌های هسته‌ای هستند، و در نقض فاحش معاهده NPT سلاح‌هایشان را روز به روز، کشنده‌تر و ویرانگرتر می‌کنند، سالهاست با اتّهام‌های واهی مردم ما را در معرض فشار قرار داده‌اند.

هفته گذشته، سه کشور اروپایی، پس از آن‌که نتوانستند با بدعهدی ۱۰ ساله و به دنبال آن با حمایت از تجاوز نظامی مردم سربلند ایران را به زانو دربیاورند، به دستور ایالات متّحده، با فشار، قلدری، تحمیل و سوءاستفاده آشکار کوشیدند قطعنامه‌های لغو شده شورای امنیت، علیه ایران را بازگردانند.

در این مسیر، حسن‌نیت را کنار گذاشتند، الزامات قانونی را دور زدند، اقدامات جبرانی قانون‌مند ایران در برابر خروج آمریکا از برجام و بدعهدی و ناتوانی مطلق اروپا را «نقض فاحش» جلوه دادند، خود را به دروغ «طرف‌های خوش‌سابقه» توافق معرفی کردند و تلاش‌های صادقانه ایران را «ناکافی» خواندند؛

و این همه، برای نابودی همان برجامی بود که خودشان بزرگترین دستاورد دیپلماسی چندجانبه‌اش می‌دانستند.

این اقدام غیر قانونی که با مخالفت برخی از اعضاء شورای امنیت نیز مواجه شد، مشروعیت بین المللی نداشته و با اقبال جامعه بین‌المللی نیز روبه‌رو نخواهد شد.

یکبار دیگر در این مجمع اعلام می‌کنم که ایران هرگز به دنبال ساخت بمب هسته‌ای نبوده و نخواهد بود.

خانم‌ها، آقایان.

جمهوری اسلامی ایران از صلح و ثبات استقبال می‌کند. ما باور داریم که آینده منطقه و جهان باید بر پایه همکاری، اعتماد و توسعه مشترک شکل بگیرد. در این چارچوب ایران از روند صلح میان جمهوری آذربایجان و جمهوری ارمنستان حمایت می‌کند و امیدوار است این نتیجه، پایدار و مبنایی برای بهبود روابط این دو کشور همسایه قرار گیرد؛ ایران امیدوار است تلاش‌ها برای پایان دادن به جنگ در اوکراین، به توافقی عادلانه و پایدار بین روسیه و اوکراین بینجامد.

ایران از پیمان دفاعی میان دو کشور برادر مسلمان، عربستان سعودی و پاکستان، به عنوان آغازی برای یک نظام امنیت فراگیرمنطقه‌ای با همکاری کشورهای مسلمان غرب آسیا در حوزه‌های سیاسی، امنیتی و دفاعی، استقبال می‌کند و بالاخره، تجاوز جنایتکارانه رژیم اسرائیل به قطر که منجر به شهادت تعدادی از اتباع فلسطینی و قطری شد را محکوم می‌کنیم و حمایت و همبستگی خود با دولت و ملت قطر را اعلام می‌داریم.

خانم‌ها، آقایان.

امنیت واقعی نه از راه زور، بلکه از طریق اعتمادسازی، احترام متقابل و همگرایی منطقه‌ای و چندجانبه‌گرایی مبتنی بر حقوق بین‌الملل به‌دست می‌آید. بر این بنیان، من همگان را دعوت میکنم: «شنیدن» یکدیگر به جای بلند کردن صداها را تمرین کنیم؛ در مبانی فکری دوقطبی‌سازی و خشونت سیاسی که امروز نه تنها گریبانگیر جامعه بین‌المللی است، که درون جوامع را نیز به تنش و آشوب کشانده است را بازنگری کنیم و به عنوان فصل مشترک همه باورها و فرهنگ‌ها، و به جای تفسیر مغرضانه مفاهیم و روایت‌ها هر چه را برای خود نمی‌پسندیم، برای دیگران نیز روا نداریم.

اعتبار نهادها و ساز و کارهای حقوق بین‌الملل را ترمیم و بازسازی کنیم؛ و برای ایجاد یک نظام امنیت و همکاری منطقه‌ای در غرب آسیا متعهد شویم.

خانم‌ها، آقایان.

ما ایرانیان قدرت خود را در جهان گسترده‌ایم؛ نه با تولید و استفاده از سلاح هسته‌ای و کشتار صدها هزار انسان در قرن بیستم و نسل‌کشی و تحمیل گرسنگی به کودکان غزه در قرن بیست و یکم؛ و حتی نه در امپراطوری‌های تاریخی ایران، بلکه با فرهنگ همنوع دوستی و پیام همدلی جهان‌گشایانی همچون مولوی و حافظ و سعدی که ۸۰۰ سال پیش فرمود:

بنی‌آدم اعضای یک پیکرند که در آفرینش ز یک گوهرند

چو عضوی به‌درد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار

تو کز محنت دیگران بی‌غمی نشاید که نامت نهند آدمی

جنایتکارانی که با کشتن کودکان قلدری می‌کنند، شایسته نام انسان نیستند و بی‌گمان شرکای مطمئنی نیز نخواهند بود. ایران با تکیه بر سنت دیرین نوع دوستی، شریکی پایدار و همراهی مطمئن برای همه کشورهای صلح‌طلب است؛ دوستی و شراکتی که نه بر مصلحت‌جویی گذرا، بلکه بر پایه عزّت، اعتماد و آینده‌ای مشترک استوار است.

ما راست‌قامتان ایران زمین، با ایستادگی در برابر یاغیان بی‌قانون، بی‌عدالتی‌ها، تبعیض‌ها و استانداردهای دوگانه را با سربلندی پشت‌سرگذاشته‌ایم و خواهیم گذاشت و امروز با نگاهی فرصت‌محور، این دستاورد تاریخی مردم ایران را به سکویی برای جهش به آینده ای پرامید تبدیل کرده‌ایم.

بیایید با ما از تهدید، فرصت بسازیم.

متشکرم.